

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0216 van 20 december 2011
in de zaak 1011/0732/A/2/0729

In zake:

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Alexander VANDERVENNET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Brederodestraat 13
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 6 april 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 21 april 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011.

In haar geregulariseerd verzoekschrift van 21 april 2011 vraagt de verzoekende partij tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse van 4 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor de renovatie van de gevels, dakaanpassing, plaatsen van verlichte logo's en het uitreiden van het gebouw om de speelzone te integreren.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 december 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, de heer ■■■■, die in persoon verschijnt, en advocaat Alexander VANDERVENNET, die verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Op de openbare terechtzitting van 13 december 2011 verklaart de verzoekende partij dat zij afstand doet van haar vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011, nu deze vordering niet in haar oorspronkelijk ingediend verzoekschrift stond geformuleerd.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv ■■■■ vraagt met een op 8 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 30 september 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

De Raad heeft aan de verzoekende partij tot tussenkomst echter slechts voorlopig toelating gegeven om in de debatten tussen te komen omdat zij nog een afschrift diende te bezorgen van het door de Raad van Bestuur genomen besluit om in rechte te treden.

Op de openbare terechtzitting van 13 december 2011 stelt de Raad t vast dat de tussenkomen de partij het vereiste afschrift van de beslissing om in rechte te treden heeft overgemaakt aan de Raad.

De Raad is dan ook van oordeel dat de tussenkomen de partij over de vereiste hoedanigheid beschikt en dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 4 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij tot tussenkomst bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de renovatie van de gevels, een dakaanpassing, het plaatsen van verlichte logo’s en een uitbreiding van het gebouw om de speelzone hierin te integreren.”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in een woonpark.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag diende niet openbaar gemaakt te worden.

De brandweer brengt op 26 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 9 september 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse weigert op 4 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij tot tussenkomst en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening: de voorgestelde werken stemmen niet overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige regels. Het voorgelegde ontwerp brengt de goede ruimtelijke ordening van het gebied in het gedrang en integreert zich niet in de onmiddellijke omgeving.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij tot tussenkomst op 4 november 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het beroep brengt het Agentschap Wegen en Verkeer op 18 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

In zijn verslag van 19 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 3 februari 2011, beslist de verwerende partij op 3 februari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De uitbreiding aan de voorzijde van het gebouw verbetert de ordening op het perceel. Door het rechte trekken van de voorgevel tot één bouwlijn en door het integreren van de speelruimte in het gebouw, wordt de vormgeving en uitstraling van het gebouw

vereenvoudigd. Het materiaalgebruik, de gewijzigde dakvorm en de nieuwe uithangborden zijn aanvaardbaar in de omgeving, die door de dichte opeenvolging van handels- en horecazaken, wel heel divers blijft. De aanvraag brengt de plaatselijke ordening niet in het gedrang.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- Tijdens de beroepsprocedure, op 18 januari 2011, bracht de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van de Administratie Wegen en Verkeer een voorwaardelijk gunstig advies uit;*
- De uitbreiding aan de voorzijde van het gebouw verbetert de ordening op het perceel;*
- Het materiaalgebruik, de gewijzigde dakvorm en de nieuwe uithangborden zijn aanvaardbaar in de omgeving.*

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden opgelegd te worden:

- Het advies van de brandweer van 26 augustus 2010 strikt naleven;*
- Het advies van de afdeling Wegen en Verkeer van de Administratie Wegen en Verkeer van 18 januari 2011, als bijlage gevoegd bij dit besluit, strikt naleven;*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op de openbare terechtzitting van 13 december 2011 vraagt de verzoekende partij afstand te doen van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zoals geformuleerd in het geregulariseerde inleidende verzoekschrift.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de tijdigheid van het verzoek. Zij stellen dat de bestreden beslissing op 22 februari 2011 werd aangeplakt en dat de laatste nuttige dag bijgevolg 24 maart 2011 is.

De verzoekende partij houdt voor dat zij pas op 4 april 2011 de aanplakking heeft gezien van de mededeling dat de stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

Het initiële verzoekschrift werd op 6 april 2011 per aangetekende brief overgemaakt aan de Raad.

Beoordeling door de Raad

Ingevolge artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO wordt het verzoekschrift dat tijdig is geregulariseerd - dit betekent binnen een vervalt termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag na deze van de betekening van brief waarbij het verzoek tot regularisatie wordt geformuleerd door de griffie – geacht ingediend te zijn op de datum van de eerste verzending van het oorspronkelijke verzoekschrift.

De Raad heeft de regularisatiemogelijkheid betekend bij aangetekende brief van 11 april 2011. Het geregulariseerde verzoekschrift is bij de Raad ingediend bij aangetekende brief van 21 april 2011, en dus binnen vermelde vervalt termijn van 15 dagen.

De in artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO bedoelde beroepstermijn van 30 dagen (zoals deze gold vóór de decreetswijziging van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) begint te lopen de dag na de eerste dag van aanplakking (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1 181). Dit decreetsartikel is duidelijk en behoeft geen verdere interpretatie. Dit standpunt werd trouwens bevestigd door het Grondwettelijk Hof bij arrest van 27 januari 2011: *“het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen...”* (overweging B13.3.3.4). Met de decreetswijziging van 8 juli 2011 heeft de decreetgever iedere twijfel willen wegnemen door te stellen: *“de dag na deze van de startdatum van de aanplakking”*.

De verzoekende partij brengt geen bewijs voor, zelfs geen begin van bewijs, dat de aanplakking van de mededeling dat de stedenbouwkundige vergunning werd verleend, op een moeilijk zichtbare plaats werd aangebracht of op een plaats waar geen werken zouden worden uitgevoerd.

In het administratief dossier zit daarentegen een verklaring van de tussenkomende partij waarin deze verklaart dat 22 februari 2011 de startdatum van aanplakking is. Deze “verklaring op eer” werd door de gemeente Overijse voor ontvangst en “ter attestering” afgestempeld op 22 februari 2011.

Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat de verwerende partij een afschrift van de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij, zijnde de vergunninghouder, heeft bezorgd per aangetekend schrijven van 14 februari 2011. Het administratief dossier bevat tevens het ontvangstbewijs en daaruit blijkt dat de tussenkomende partij het afschrift op 21 februari 2011 effectief in ontvangst heeft ontvangen.

De vergunninghouder dient, overeenkomstig artikel 4.7.23, §4, tweede lid VCRO, binnen de 10 dagen over te gaan tot aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat de stedenbouwkundige vergunning werd verleend. Hoewel op deze termijn van 10 dagen geen sanctie staat, blijkt uit het administratief dossier, en meer bepaald uit de ontvangststempel door de gemeente Overijse, dat de tussenkomende partij binnen de 10 dagen tot aanplakking is overgegaan.

Rekening houdende met de voorgehouden effectieve datum van aanplakking (22 februari 2011), verstreek de beroepstermijn op 24 maart 2011.

Een door de gemeentesecretaris “geattesteerde” verklaring op eer kan evenwel niet beschouwd worden als een attest van aanplakking omdat uit deze attestering niet blijkt dat de gemeentesecretaris daadwerkelijk de aanplakking ter plaatse is gaan controleren.

Er dient daarom rekening gehouden te worden met de maximale termijn van 10 dagen die de vergunninghouder heeft om de aanplakking te verrichten. Zelfs rekening houdende met de maximale termijn van 10 dagen, termijn die begint te lopen vanaf de ontvangst van de bestreden beslissing, dient vastgesteld te worden dat het ingestelde beroep laattijdig is. Immers, de bestreden beslissing werd door de tussenkomende partij ontvangen op 21 februari 2011 zodat haar termijn van 10 dagen om tot aanplakking over te gaan begon te lopen op 21 februari 2011 en verstreek op 2 maart 2011. De beroepstermijn (van 30 dagen) voor een derde begon dan ook op 3 maart 2011 te lopen om te verstrijken op vrijdag 1 april 2011.

Het door de verzoekende partij, bij aangetekende brief van 6 april 2011, ingestelde beroep is dan ook laattijdig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is ontvankelijk.
2. De afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011 wordt vastgesteld.
3. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS